

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Wij, bij Christus' wederkomst

Ongegrond optimisme

Wat zal er met ons gebeuren als de Here Jezus straks wederkomt? Een belangrijke vraag waar toch, bij alle aandacht die men besteedt aan de wederkomst des Heren, maar zelden ernstig op wordt ingegaan. Vanuit een veelal misplaatst gevoel van zekerheid – zelfverzekerdheid, één van de grootste kwaden van deze tijd – reageert men maar al te snel op de manier van: “Met mij zit het wel goed”! Anderen houden zich weer te verstandelijk met de wederkomst bezig – “Wàt zal er precies dān gebeuren en wat komt daarna of gaat eraan vooraf?” – en komen als gevolg daarvan tot een ernstige verzaking van de heiligmaking! ¹ Misschien zijn er nog wel andere, maar hier hebt u ongetwijfeld twee voorname oorzaken van het ongegronde optimisme dat velen aan de dag leggen als het in feite om hun eigen toekomst gaat. “Wanneer de Heer wederkomt dan breekt er een wonderbare tijd aan, de tijd van **de Bruiloft van het Lam** ²; dan gaan wij naar het feestmaal van de Heer”. Zulke jubeltonen worden dikwijls gehoord. Maar er is aanleiding om ons af te vragen of dit wel waar zal zijn voor een ieder van ons!

¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “Heiligmaking” van E. van den Worm. (noot AK)

² Zie eventueel onze GRATIS studie “Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde” van E. van den Worm. (noot AK)

Sommige Christenen zijn zo ruim van opvatting, dat zij denken dat uiteindelijk àlle mensen zalig worden. Zij hebben kennelijk nog nooit 2 Korinthe 5:11 gelezen:

- *“Wij dan, wetende de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof, en zijn Gode openbaar geworden; doch ik hoop ook in uw gewetens geopenbaard te zijn.”* (SV)

3 In onze kringen zullen er hopelijk niet veel van zulke Christenen zijn. Maar een evenzo grote dwaling is het, te menen dat **alle** praktiserende Christenen met blijdschap de dag van Jezus' wederkomst tegemoet mogen zien. Wij moeten oppassen niet te gemakkelijk te denken over de wederkomst. **Deze gebeurtenis zal NIET voor iedere christen vreugde betekenen.** Omdat het om een ernstige zaak gaat, willen wij hierop nog eens de aandacht vestigen.

Een dubbel-gelijkenis

In Lukas 12:35-48 vinden wij, wat ik zou willen noemen, een “dubbel-gelijkenis”: twee gelijkenissen, die zo op elkaar aansluiten dat de laatste is te beschouwen als een vervolg op de eerste. De eerste gelijkenis, die van de wachtende dienstknechten (in vers 35-40), vertelt ons over dienstknechten die door hun heer wakende gevonden worden als hij terugkeert van een bruiloft in het holst van de nacht:

- *“Laat uw lendenen (van uw verstand – zie [1 Petrus](#)*

1:13) omgord zijn, en de kaarsen brandende. 36. En zijt gij de mensen gelijk, die op hun heer wachten, wanneer hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat, als hij komt en klopt, zij hem terstond mogen opendoen. 37. Zalig zijn die dienstknechten, welke de heer, als hij komt, zal wakende vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, en zal hen doen aanzitten, en bijkomende, zal hij hen dienen. 38. En zo hij komt in de tweede nacht wake, en komt in de derde wake, en vindt hen alzo, zalig zijn dezelve dienstknechten. 39. Maar weet dit, dat, indien de heer des huizes geweten had, in welke ure de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven. 40. Gij dan, zijt ook bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen."

(Lukas 12:35-40, sv)

Deze heer is Jezus Zelf en het hier beschreven "wederkomen" verwijst naar de wederkomst van onze Heer. De mededeling "wederkomen van de bruiloft" (in vers 36) moeten wij niet verkeerd opvatten. Uit de gelijkenis is af te leiden dat het hier niet de eigen bruiloft van de heer betreft. Op zijn eigen bruiloft zouden de eigen dienstknechten van de heer zeker aanwezig zijn geweest om te dienen! Wij kunnen uit deze gelijkenis dus beslist niet afleiden dat onze Heer wederkomt nà de Bruiloft van het Lam (evenmin als wij de gevolgtrekking kunnen maken dat het hier zou gaan om de twéé-

de, openbare wederkomst). Dat de heer hier wederkeert van een bruiloftsfeest is een detail waar wij niet al te veel achter moeten zoeken, omdat dit als gegeven waarschijnlijk alleen is toegevoegd om een waardige reden op te geven voor de nachtelijke thuiskomst in deze gelijkenis. Veel aannemelijker is dat in vers 37 bedoeld wordt op de Bruiloft van het Lam (en dan in het bijzonder op het Avondmaal van deze Bruiloft ³). Als onze Here Jezus Christus komt, zal Hij **Zijn wakende dienstknechten** doen aanzitten en een wondervol maal bereiden.

Waakzaamheid en trouw

De vraag moet echter gesteld worden wie deze wakende dienstknechten zijn! Menig hedendaags Christen zal zich daar niet druk over maken, maar de discipel Petrus destijds wel. Dit blijkt uit vers 41 (nog steeds van Lukas 12): *“En Petrus zei tot Hem: Heere! zegt Gij deze gelijkenis tot ons, of ook tot allen?”*

En daarbij doemt tegelijk nog een andere vraag op, namelijk: **Wat is wakend zijn?** Bij wijze van antwoord geeft Jezus dan een vervolg op de eerste gelijkenis. Deze “vervolg-gelijkenis” is de gelijkenis van de trouwe en de ontrouwe dienstknechten:

³ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Door de Geest van God geroepen tot deelname aan het Avondmaal van de Bruiloft van Gods Lam”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

- “En de Heere zei: Wie is dan de getrouwe en voorzichtige huisbezorger, die de heer over zijn dienstboden zal zetten, om hun ter rechter tijd het bescheiden deel spijs te geven? **43.** Zalig is de dienstknecht, welken zijn heer, als hij komt, zal vinden, also doende. **44.** Waarlijk, Ik zeg ulieden, dat hij hem over al zijn goederen zetten zal. **45.** Maar indien dezelve dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou beginnen de knechten en de dienstmaagden te slaan, en te eten en te drinken, en dronken te worden; **46.** Zo zal de heer van dezelve dienstknecht komen ten dage, in welke hij hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet; en zal hem afscheiden, en zal zijn deel zetten met de ontrouwen. **47.** En die dienstknecht, welke geweten heeft de wil van zijn heer, en zich niet bereid, noch naar zijn wil gedaan heeft, die zal met vele slagen geslagen worden. **48.** Maar die dezelve niet geweten heeft, en gedaan heeft dingen, die slagen waardig zijn, die zal met weinige slagen geslagen worden. En een iegelijk, aan wie veel gegeven is, van die zal veel geëist worden; en aan wie men veel (toe) vertrouwd heeft, van die zal men overvloediger eisen.” (Lukas 12:42-48, sv)

Hierin maakt Hij duidelijk dat niet allen, die dienstknechten of discipelen van Hem zijn, aan zullen zitten aan het Avondmaal van de Bruiloft van het Lam. De vraag wie wakende dienstknechten zijn, kan vervangen worden door de grote vraag: “Wie

is werkelijk getrouw?”. Daar draait alles om. **Waakzaamheid zonder trouw is geen echte waakzaamheid.** Iemand mag nog zo zijn best doen opmerkzaam te zijn, maar als hij niet eerst geleerd heeft eenvoudig trouw te zijn in het doen van het werk dat de Heer hem heeft opgedragen, is hij niet waakzaam in de zin van de Schrift. **Getrouwheid maakt waakzaam.** Een eenvoudige maar trouwe Christen is een waakzame Christen. Maar een Christen die veelvuldig **verstandelijk** bezig is met de Bijbel doch niet werkelijk getrouw is, sláápt! In welk een ernstige tijd wij leven komt echter ook hierin tot uiting dat tegenwoordig menigeen zijn eigen opvatting heeft over “trouw zijn”; het “eigene” van die opvattingen maakt ze al, voor God, verwerpelijk! Trouw die een uitgebreide toelichting behoeft, is geen trouw naar Gods Woord. De vraag waar het om draait is dus: “Wie is de getrouwe dienstknecht?” (zie vers 42). Of wij werkelijk **getrouw zijn, is bepalend voor wat er met ons zal gebeuren als Jezus wederkomt.**

Een dag van blijdschap en leed

Want wat leren wij uit deze tweede gelijkenis? Er is, als Jezus wederkomt, niet alleen sprake van bevordering en verhoging (in vers 44), maar ook van slagen ontvangen (in vers 47-48) en zelfs van delen in het lot van de ongelovigen (vers 46 – “ongelovigen” is hier een betere vertaling dan “ontrouwen”). **De ongelovigen** (maar ook de ontrouwen) **gaan**

de GROTE verdrukking in!

Dezelfde boodschap heeft ook de gelijkenis van de tien maagden (in Mattheüs 25:1-13 – deze gelijkenis wordt voorafgegaan door een verkorte versie van de gelijkenis van de trouwe en ontrouwe dienstknechten; het zal uit het volgende blijken dat deze twee gelijkenissen inderdaad bij elkaar horen):

- 8 • *“Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien **maagden** ⁴, welke haar lampen namen, en gingen uit, de bruidegom tegemoet. En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen. Die dwaas waren, haar lampen nemende, namen geen olie met zich. Maar de wijzen namen olie (beeld van de INWONENDE Heilige Geest) in haar vaten ⁵, met haar lampen. Als nu de bruidegom vertoefde (HSV: uitbleef), werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. En ter middernacht geschiedde een geroep: **Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!** Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen. En de dwa-*

⁴ **MAAGDEN:** Zowel de HSV als de NBV hebben dit woord vertaald met “meisjes”, wat in deze context onjuist is. Het woord maagd staat namelijk voor reinheid, zuiverheid, kuisheid etc. en kan – in de geestelijke zin waarvoor het hier bedoeld is – ook het mannelijk geslacht inhouden (daar die net zo goed tot de Bruid van Christus zullen behoren). (noot AK)

⁵ 2 Korinthe 4:7, “Maar wij hebben dezen schat **in aarden vaten**, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons.” (noot AK)

zen zeiden tot de wijzen: *Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en **die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten.** Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zei: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet. **Zo waakt dan;** want *gij weet de dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal.*" (Mattheüs 25:1-13, sv)*

Hier lezen wij echter alleen over het ontbreken van olie. In de gelijkenis van de trouwe en de ontrouwe dienstknechten, zo zouden wij kunnen zeggen, worden ook de dieperliggende tekortkomingen blootgelegd. Hier (in Mattheüs 25:1-13) worden de zonden en gebreken genoemd die de dag van Jezus' wederkomst als Bruidegom voor vele van Gods kinderen tot een dag van leed zullen maken, **in plaats van een dag van blijdschap.** Een dag waarop men slagen ontvangt en voor velen zelfs een dag van buitengesloten worden! Voordat wij op deze nodige zaak nader ingaan, eerst nog een opmerking. In de "*huisbezorger*" uit vers 42, die de andere dienstboden ter rechter tijd te eten geeft, herkennen wij zonder moeite de figuur van de herder of voorganger die de Ge-

10 meente op de gezette tijden te eten behoort te geven van **de geestelijke spijze**. Men denke nu niet dat alleen van deze “*huisbezorgers*” getrouwheid wordt verlangd en van de overige dienaren en dienaressen des huizes (= alle leden van de Gemeente) niet. De Heer richtte in deze gelijkenis de schijnwerper waarschijnlijk speciaal op de voorgangers, omdat degenen tot wie Hij sprak, Zijn twaalf discipelen, eenmaal zulke voorgangers zouden moeten zijn. In de gelijkenis van de wachtende dienstknechten (zie Lukas 12:35-40), waar de gelijkenis van de trouwen en de ontrouwen (zie Lukas 12:42-48) zoals gezegd een vervolg op is, spreekt de Heer dan ook meer in het algemeen van “*dienstknechten*”.

Kenmerken van ontrouw

Te weinig olie, te weinig van de Heilige Geest en van de heerlijkheid des Heren. Kaarsen of lampen die niet branden, zullen geen uitstraling van licht geven en geen levend, krachtig en waarachtig getuigenis zijn. Dit zijn de redenen waarom aan vele kinderen Gods de toegang tot de bruiloftszaal straks zal worden geweigerd. Maar **waarom wordt men niet vervuld met Gods Geest?** En waarom wordt men niet tot al de volheid toe (= overvloedig) vervuld met de Heilige Geest, zodat men tot springfonteynen van **levend water** wordt? Paulus schreef eens:

- “...**word vervuld met de Geest!**” (Efeze 5:18b)

Het klinkt als een bevel en dat is het ook. Het is een heilig moeten voor ieder die ernst maakt met zijn Christen-zijn. **“Wordt vervuld”!** Let wel, het is niet: “Vul uzelf”! Wij kunnen onszelf niet voorzien van de vervulling met Gods Geest, zoals in sommige kringen geleerd wordt (men zegt dan: “Ga maar in tongen spreken, zeg mij of ons maar na”). Maar wij kunnen er wel voor zorgen, dat daar de noodzakelijke “openheid”, ontvankelijkheid en toegewijdheid is, en wij kunnen er ook voor zorgen dat de hindernissen uit ons hart en leven zijn weggenomen en ons ‘huis’ *“met bezemen gekeerd”* is (= gereinigd), zodat wij vervuld kunnen worden! **Door Christus, met Zijn Heilige Geest** ⁶. Het zal derhalve een ieder duidelijk zijn dat er in een leven veranderingen kunnen zijn voor de doop met de Heilige Geest. Welke deze in hoofdzaak zijn, daarbij bepaalt Paulus ons in dezelfde Schriftpassage als waarin wij dat bevel van **“wordt vervuld”** tegenkwamen:

- *“Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil des Heeren zij. En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest.”* (Efeze 5:17-18, sv)

Vervuld worden met de Heilige Geest is niet iets wat op zichzelf staat en het wordt ons ook niet “zomaar”, ongeacht wat dan ook, geschonken! Wat eraan voorafgaat, komt in hoofdzaak hierop

⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”](#) van CJH Theys. (noot AK)

neer: “verstaat welke de wil des Heren zij. En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is”. Om waarachtig vervuld te kunnen worden met de Heilige Geest, moeten wij allereerst de wil des Heren verstaan en doen. **Gods wil is de heiligmaking**, hetgeen door 1 Thessalonicenzen 4:3 nader omschreven wordt als “zich onthouden van de hoererij” (met de wereld): “Want dit is de wil van God, **uw heiligmaking**: dat gij u onthoudt van de hoererij.” (SV)

Wie de wil des Heren niet verstaat, Die de heiligmaking vordert, en wie daarmee niet van harte instemt, kan de doop met de Geest niet ontvangen. Maar ook het tweede is belangrijk. Wie vervuld wil worden met Gods Geest, moet niet dronken zijn van de dingen van de wereld! De wijn spreek ons van de wereldse vreugde. U kunt weinig contact hebben met de wereld, maar toch uw leven inrichten naar de wijze van de wereld. Vervuld zijn met de geest van de wereld is een nog veel groter obstakel op de weg naar **de vervulling met Gods Geest** als samengaan met de wereld. Het zijn nu deze twee belangrijke dingen waarop ook Jezus wijst in de tweede gelijkenis over de dienstknechten, en die Hij daarin aanwijst als de kenmerken van ontrouw en als de dieperliggende oorzaak van het ontbreken van (voldoende) “olie des Geestes”.

In vers 47 (van Lukas 12) lezen wij over het “weten van de wil des Heren”, dat natuurlijk gepaard

moet gaan met het doen van deze wil, en waarbij het – blijkens vers 48 – bovendien kan gaan om verschillende stadia, hetgeen ook zijn weerslag zal hebben op de beoordeling die men ontvangt. Wie het gegeven is om véél van Gods wil te verstaan, van die zal ook véél geëist worden! In vers 45 komen wij het kind van God tegen dat dronken is geworden van de giftige wijn van deze wereld.

13 Aan de hier beschreven misdragingen is zo'n falende gelovige duidelijk te herkennen.

Wie is getrouw?

Vandaag de dag zien wij de dingen waarvoor Jezus gewaarschuwd heeft in de Gemeente gebeuren. Wij zien kinderen Gods die geen moeite doen om Gods wil te kennen en te doen en die dientengevolge een onheilige levenswandel erop nahouden. Oppervlakkigheid viert hoogtij en veel tijd om met de dingen van God bezig te zijn gunt men zich niet. Er is geen heiligmaking, maar een optrekken met de wereld. Bovendien zien wij, wat nog veel erger is, vele gelovigen die als het ware “vervuld” zijn met de wereldse geest. Dat kunnen mensen zijn die zo voor het oog een heilig leven leiden, afgezonderd van de wereld. Want dat is nu juist het verraderlijke van de zaak. **Afgezonderd van de wereld, kan men toch door een demonische of wereldse macht bezeten zijn!** Denk aan Judas (Iskariot). Zulke gelovigen, die dronken zijn van de *“wijn waarin overdaad is”* (= van de

“grootsheid des levens” !), gaan ook dikwijls ruzie maken en beginnen andere gelovigen te slaan (zie vers 45). Heerszucht en machtswellust! Het zijn dingen die vandaag de dag gebeuren en die kenmerkend zijn voor de positie van ontrouw waarin een groot deel van de Gemeente zich bevindt.

Als een brandende vraag moet daarom op onze ziel drukken: “Wie is de getrouwe en voorzichtige

14 *dienstknecht???*” **Wie een brandende lamp wil hebben als de Heer wederkomt, zal ervoor moeten zorgen getrouw te zijn!**

H. Siliakus

Uit: Tempelbode, november 1983

Digitaal uitgewerkt door A. Klein